

A Scene Of Beauty I Shall Never Forget by Marion Polusky -Nakash

During my vacation, I travelled to Cape Town by train. After a long drought, to everyone's relief a miracle happened – rain fell. First only in patches and later it rained over most parts of the Karroo. Due to the continual chattering of the 2 old ladies in my compartment, I decided to go and stand in the passage and watch the rain. At first it rained softly, then after hitting much harder against the windowpanes, it suddenly stopped completely.

About 6 o'clock the sun slowly drifted to the west, sinking behind the mountains. With some difficulty, I opened a window to stare out in amazement. The glorious scene outside, neither I or any other human can ever describe to perfection. Outside, everything appeared to be in harmony and the "veld" glittered in the setting sun. Water dripped from the tree branches, bushes, grass and even from a few scattered flowers, forming puddles on the ground. Nature seemed to be crying, with water dropping like tears.

Every time the sun hid behind a cloud, the clouds looked like they had silver linings. The sky was colored with different hues, like a rainbow, almost negating the true rainbow. Then the setting sun briefly peeped from behind a cloud and finally disappeared behind the dark blue mountains.

A soft wind whistled through the tree branches. The leaves swayed in the breeze like swings. The knot in my throat felt like a miracle had occurred. I was speechless, it was too beautiful to be real! My heart was filled with utter joy and peace; this inner joy made me forget completely that the ladies sharing my compartment had previously bored me. Spontaneously, I asked them to share the beautiful scene that faced me.

This incredible experience made me realize what a miraculous creation our world truly is, and that life ahead could be rose-colored, as sometimes clouds do have silver linings.

Translated from Afrikaans by Marion Polusky in 1956 at the age of 10

'n Toneel Wat Ek Nooit Sal Vergeet Nie

Gedurende die vakansie het ek 'n reis per trein na Kaapstad onderneem. Na 'n lang droogte en 'n baie groot verlies vir almal, het 'n wonderwerk gebeur, die val van reen. Eers net in kolle, maar later het dit oor die meeste deele van die Karroo versprei. Die twee tannies wat saam met my gereis het, was so opgewonder dat die SuidAfrikaner volk se drome beantwoord was, dat hulle aanhoudend daarvan gepraat het. Na 'n tydjie het die aanhoudende lang draadige geselsery vir my eentonig geword, dat ek maar buite die kompartement in die gangetjie gaan staan het.

Die reen het al stadiger geval totdat dit later heeltemal ophou om aan die ruite te klits. Meer of min ses uur het die son stadig na die weste geskuip en agter die berge gesak. Met baie moeite het die toneel wat my aan gestaar het, kan ek of geen mens verduidelik nie. Buitekant was alles rustig en die veld het geskitter in die half ondergaande son. Water het van take, bosse, grassies en ook van 'n paar verlate blomme, afgedrup om poele water op die nat grond te vorm. Die natuur het gelyk of dit huil end at die druppels water, tranes was.

Die son het half agter die wolke verskyn en stadig agter die blou-pers berge gesak. Elke keer toe die son agter 'n wolk verskyn het dit gelyk of daar 'n silwer randjie om die wolk was. Die hele lug was bedek met verskillende kleure soos die van 'n reenboog.

'n Sagte windjie het liggies deur die take gewaai met die gevolg dat die blare my laat dink het aan 'n skoppelmaai wat heen en weer swaai waaraan kinders vas hou.

Die knop in my keel het my werklik laat voel dat 'n wonderwerk gebeur het want daardie prag was regte so onraakbaar, dat ek nie die regte word kan vind nie. Dit was of dit alles in 'n droom gebeur het. In my siel was daar vreugde en rus. Die gevoel van innige genot het my so sterk beet gevat, dat ek glad vergeet het dat die menses in my kompartement my voorheen verveel het. Sonder eenige nagedagte vra ek vir hulle om saam met my daardie wonderlike natuur toneel aan te skou. Dit het vir my laat beseef hoe 'n wonderwerk die wereld is en at die lewe wat voor my lê, baie rooskleurig gaan wees want elke wolk het 'n silwer randjie.

XX

A Word About Me

My late parents Sally & Barney Polusky were Hoteliers in Prieska, a small town in the Northern Cape, along the Orange river that had wonderful swing bridge , which was the delight of us children. At Age 7, for some unknown reason to us they placed a manager in "Barney's Border Hotel" and moved to a farm in the same district.

My dad Barney established a prosperous sheep farm called "Retreat" and thrived, as he loved open spaces. Apart from the Merino sheep there were cows, goats, horses & chickens that had to be cared for, as well as gardens with vegetables and fruit trees like apples, pears, plums and oranges etc. Twice a year we had strangers come to shear the sheep & pack the wool in huge bales to be sent for sale. The cows were also milked on a regular basis, and the milk was taken into town in big cans & sent by train to be sold.

For me personally, the family "tom boy" scaling up trees was fun, as well as riding horses and assisting the staff who lived on the farm with their various duties.

I remained in Prieska until age 10, when I was sent to a convent in De Aar, a bordering town, to learn to read & write English correctly, as our Prieska school was an Afrikaans medium school. In the beginning, I was punished by my class nun for making so many spelling mistakes, but I soon caught up and the hidings stopped! At age 12, I joined my sisters in their boarding school in Cape Town.

Many years later, after I'd moved to Israel, my dad sold the hotel & the farm but I'm still in touch with 3 childhood friends from Prieska. The latter I will always remember as the place of my wonderful childhood and a big part of what made me, me!

A Beautiful Scene by Marion Polusky in 1956 at the age of 10

Posted on Share Your Stories on the CHOL Website in September, 2025

TONNEEL, WAT EK NOOIT SAL VERGEET NIE

GEDURENDE DIE VAKANSIE HET EK 'N REIS PER TREIN NA KAAPSTAD ONDERNEEM. NA 'N LANG DROOGTE EN 'N BAIE GROOT VERLIES VIR ALMAL, HET 'N WONDERWERK GEBEUR, ~~MET~~ DIE VAL VAN REEN. EERS NET IN KOLLE, MAAR LATER HET ~~Die~~ OOR DIE MEESTE DELE VAN DIE KARRO VERSPREI. DIE TWEЕ TANNIES WAT SAAM MET MY GEREIS HET, WAS SO OPGEWONDE ~~DAT~~ DIE SUIDAFRIKANER VOLK SE DROME BE-ANTWOORD WAS, DAT HULLE AANHOUDEND DAARVAN GEPRAAT HET. NA 'N ~~RUKKE~~ HET DIE AANHOUDENDE LANG DRAADIGE GESELSERY VIR MY ~~DIE~~ EENTONING GEWORD, DAT EK MAAR BUITE DIE KOMPARTEMENT IN DIE GANGETJIE GAAN STAAN HET.

DIE REEN HET AL STADIGER GEVAL TOTDAT DIT LATER HEELTEMAL OPHOU OM ~~aan~~ DIE RUIE TE KLITS. ~~DIE~~ MEER OF MIN SES-UUR ~~EN~~ DIE SON ~~HET~~ STADIG NAT DIE WESTE GESKUIF ~~ON~~ AGTER DIE BERGE ~~DE~~ SAK. MET BAIE MOBITE HET EK 'N VENSTER OOPGEMAAK EN VERBAAS DAAR UIT GESTAAR.

DIE TONNEEL WAT MY AAN GESTAAR HET, KAN EK OF GEEN MENS VERDUIDELIK NIE. BUITEKANT WAS ALLES RUSTIG EN DIE VELD HET GESKITTER IN THE HALF ONDERGAANDE SON. WATER HET VAN TAKKE, BOSSE, GRASSIES EN OOK VAN 'N PAAR VERLATE BLOMME AFGEDRUP OM POELE WATER OP DIE NAT GROND TE VORM. DIE NATUUR HET GELYK OF DIT HUIL EN DAT DIE DRUPPELS-WATER, TRANE WAS.

DIE SON HET HALF AGTER DIE WOLKE VERSKYN EN STADIG AGTER DIE BLOU-PERS BERGE GESAK. ELKE KEER TOE DIE SON AGTER 'N WOLK VERSKYN, ~~gelyk~~ ^{soos} DIT ~~die~~ GELYK OF DAAR 'N SILWER RANDJIE OM DIE WOLK WAS. DIE HELE LUG WAS BEDEK MET VERSKILLENDE KLEURE SOOS DIE VAN 'N REENBOOG.

'N SAGTE WINDJIE HET LIGGIES DEUR DIE TAKKE GEWAAI? MET DIE GEVOLG DAT DIE BLARE MY LAAT DINK HET AAN 'N SKOPPELMAAI WAT HEEN EN WEER SWAAI WAARAAN KINDERS VAS HOU.

HET DIE KNOP IN MY KEEL, HET MY ^{verleë was} ~~VOEL~~ DAT 'N WONDERWERK GEBEUR ~~VERSTERK~~, WANT DAARDIE PRAG WAS REGTE SO ONRAAKBAAR, DAT EK NIE DIE REGTE WOORDE KAN VIND NIE, DIT WAS OF DIT ALLES IN 'N DROOM GEBEUR HET. IN MY SIEL WAS DAAR 'N ~~GEVOEL VAN~~ VREUGDE EN RUS. DIE GEVOEL VAN INNIGE GENOT HET MY SO STERK BEET GEVAT, DAT EK GLAD VERGEET HET DAT DIE MENSE IN MY KOMPARTEMENT MY VOORHEEN VERVEEL HET. SONDER EENIGE NAGEDAGTE VRA EK VIR HULLE OM SAAM MET MY DAARDIE WONDERLIKE NATUUR TONEEL AAN TE SKOU. DIT HET VIR MY LAAT BESEF HOE 'N WONDERWERK DIE WERELD ~~REGTIG~~ IS, EN DAT DIE LEWE WAT VOOR MY LEY, BAIE ROOSKLEURIG ~~WAS~~ WANTS WANT ELKE WOLK HET 'N SILWER BANDJIE.